

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.155/2021/4.

A felperes:

felperes (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Fodor Katalin Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fodor Katalin ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes Kft. (alperes székhelye.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Babay Ákos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Babay Ákos ügyvéd, ügyvédi iroda címe1.)

A per tárgya:

Megtérítési igény érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 3.G.20.385/2021/30.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 3.G.20.385/2021/31.

Í T É L E T

Az ítéltábla az alperes fellebbezésében előadott ellenkérelem-változtatását elutasítja.

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] Az alperesi fuvarozó kft. üzemeltetésében lévő, rendszám1 frsz-ú jármű típusa gyártmányú tehergépkocsiból és a hozzácsatolt rendszám2 frsz-ú pótkocsiból álló járműszerelvénnyel ország neve területén, (kereszteződés helyének megjelölése jelzőlámpás kereszteződésnél, település neve irányában, a 0,11 szakasz 0024 kilométerszelvényénél) 2016. december 7. napján balesetet okozott. A baleset következtében az rendszám3 frsz-ú gépkocsi baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű vezetője és utasa súlyos sérüléseket szenvedett, a gépkocsiban pedig jelentős kár keletkezett.

[2] A balesettel összefüggésben az alperesi gépjármű vezetőjének vétkessége megállapítást nyert; őt az város2 nevei Helyi Bíróság gondatlanságból okozott testi sértés büntetésében bűnösnek mondta ki, és ezért 7 hónap próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte 3 hónap időtartamú gépjármű-vezetéstől eltiltás mellékbüntetés kiszabása mellett. Az város2 nevei Helyi Bíróság ítélete a tényállásban rögzítette; a gépkocsivezető a perbeli gépjárművel az város2 neve felől település neve irányába haladó 80 számú szövetségi országúton okozta a balesetet, amelynek közvetlen kiváltó oka az volt, hogy a város3-i kereszteződéshez érve saját magán vércukormérést végzett, amely miatt több másodpercen keresztül el volt terelve a figyelme. Ezidő alatt nem ügyelt a forgalomra, így nem észlelte azt sem, hogy a fényjelző berendezés a tehergépjármű szerelvény számára piros jelzést mutatott, és így hajtott be a kereszteződésbe. Ott már túl későn vette észre a személy nevel sértett által vezetett, a kereszteződésbe oldalirányból szabályosan érkező személygépkocsit. A balesetet el lehetett volna kerülni, ha a gépjárművezető figyelmét a forgalomra összpontosítja, sebességét pedig a körülményekhez igazítottan választotta volna meg. Az ütközés következtében a sértett járműve olyannyira megsérült, hogy a bent ülő személyek bepréselődtek, őket a tűzoltóknak kellett kimenteni. Sarah és személy nevel vérző fejsérüléseket szenvedtek, személy nevelnek 3. fokú koponya sérülése keletkezett és eszméletét veszítette, őt mentőhelikopterrel kellett a település nevei Egyetemi Klinikára szállítani, ahol kezelése és rehabilitációja több hónapot vett igénybe.

[3] Az alperes üzemen tartásában lévő rendszámú frsz-ú gépjármű a magyarországi Közhiteles Központi Gépjármű Nyilvántartás adatai szerint a káresemény időpontjában nem rendelkezett érvényes kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéssel.

[4] A balesettel okozott károk rendezésére a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű nemzeti kárrendezési iroda az A... GmbH biztosításközvetítőt bízta meg.

A kárrendezési eljárásban az A... GmbH a károsultak költségeivel, káraival összefüggő kifizetéseiről a felperesi hazai biztosító szövetség részére négy részszámlát küldött.

[5] A 2017. július 25-i elszámolásban (I. számú számla) 11.730 Euró megtérítési igényt terjesztett elő (I. részösszeg) amely magában foglalta személy neve² személyi sérülésére előlegként 5.000 Euró, személy neve¹ személyi sérülésére előlegként 5.000 Euró, hozzátartozójuk utazási költségeire 200 Euró, továbbá kezelési költségre fordított 1.530 Euró iránti költségtérítési igényt. Az A... GmbH írásban közölt megtérítési igényét és annak összecszerűségét alátámasztó dokumentumokat a felperes magyar fordítással csatolta keresetleveléhez. A felperes a számlában megjelölt 11.730 Eurót (amely a kifizetés napján, 2017. augusztus 9-én, 3 610 494 forint összeget tett ki) a dokumentáció átvizsgálása nyomán átutalta a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű kárrendezési iroda megbízottja részére. A teljesítéssel összefüggésben a felperes terhére 127 152 forint áfa fizetési kötelezettség is keletkezett. A felperes az I. részösszeg teljesítését követően 2017. augusztus 11. napján jogalap megjelölésével 3 837 646 forint megfizetésére hívta fel az alperest, mint a károkozó gépjármű üzembetartóját. Az érvényesíteni kívánt 3 837 646 forint a felperes által kifizetett összegben felül 100 000 forint kezelési költséget foglalt magában. A felhívásnak azonban az alperes nem tett eleget.

[6] Ezt követően az A... GmbH további kárrendezések miatt 2017. augusztus 17-ikei elszámolásában 5.929,76 Euró térítési igényt jelentett be (II. számla, II. részösszeg) a felperes felé, amely az alábbiakat foglalta magában: gépjármű totálkár (a bruttó maradványérték és a CASCO önrész levonásával) 5.111,71 Euró, rendőrségi irat beszerzési költsége 51,29 Euró, kezelési költség 766,76 Euró. Az A... GmbH e megtérítési igényét és annak összecszerűségét alátámasztó iratokat felperes keresetlevele mellékleteként az iratokhoz csatolta. Felperes e visszakövetelési igény teljesítéseként 5.929,76 Eurót (azaz a kifizetés napján, 2017. szeptember 14-én 1 841 384 forintnak megfelelő összeget) átutalt a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű kárrendezési megbízott részére. A teljesítéssel összefüggésben felperes oldalán 64 306 forint áfa fizetési kötelezettség merült fel. Ezen II. részösszeg teljesítését követően felperes 2017. szeptember 15. napján felhívta az alperest 5 743 336 forint megfizetésére a jogalap megjelölésével, amelynek azonban az alperes nem tett eleget.

[7] Az A... GmbH az ezt követő újabb kárrendezésekkel összefüggésben 2017. október 30-án kiadott elszámolása alapján még 56.923,84 Euró megfizetése vált szükségessé felperes részéről (III. részösszeg, III. részszámla) amely az alábbiakat foglalta magában: személy neve¹ orvosi ellátási költségei 50.493,72 Euró, személy neve¹ személyi sérülésére további előlegként 5.000 Euró, egyéb költségekre 226,88 Euró, kezelési költségre 1.203,24 Euró. A magyar pénznemben összesen 18 046 616 forintot kitevő összeget 2017. december 7. napján a felperes átutalta a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű kárrendezési

megbízott részére a teljesítéssel összefüggésben 102 975 forint áfa fizetési kötelezettség jelentkezett. A teljesítésre a felperes az alperest felhívta, azonban ez a felszólítás sem vezetett eredményre.

[8] A kárrendezés során 27.847,40 Euró költség merült még fel az A... GmbH 2017. november 21. napján kelt elszámlolása szerint (IV. részösszeg, IV. számla), amely magában foglalta személy nevel mentési és orvosi ellátási költségeit 26.960,37 Euró összegben, valamint ügyvédi költséget, 887,03 Euró összegben. Ezen 27.847,40 Euró összeget a felperes 2017. november 21-én utalta át az A... GmbH részére, majd 2017. december 15. napján megtérítési igénnyel élt az alperes felé 8 813 019 forint erejéig. E fizetési felhívás ugyancsak eredménytelen maradt.

[9] Az egyes részösszegek megtérítésére vonatkozó felszólításokat követően a felperes az I-IV. részszámlák alapján felmerült, teljes igényét az alperessel szemben 2017. december 18. napján újabb fizetési felhívással kívánta érvényesíteni. Ebben 32 705 946 forint és járuléka megfizetésére szólította fel az alperest az A... GmbH részére átutalt addigi összes kártérítési költség megtérítése érdekében. Az alperes bár kézhez vette a fizetési felszólítást azonban az abban foglaltaknak nem tett eleget.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[10] A felperes keresetében 32 705 946 forint megtérítési összeg, valamint ez után 2018. január 5. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes a perben az I-II. részszámla alapján az általa felszámított 100 000 forint kezelési költséget is tartalmazó 5 743 336 forint, a III. részszámla alapján 18 149 591 forint, a IV. részszámla alapján pedig 8 813 019 forint megtérítési igényt érvényesített.

[11] A felperes keresetét a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban Kgf. tv.) 36. § (8) bekezdés a) pontjára, a 27. §-ra a 28. §-ra, a 35. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) és (3) bekezdésére alapította. Hivatkozott arra, hogy jogszabályi kötelezettségének eleget téve megtérítette a kárt a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű Kárrendezési Iroda irányában, így jogosulttá vált ún. regressz igény érvényesítésére a kárt okozó gépjármű üzembentartójával szemben a Kgf. tv. 36. § (8) bekezdés a) pontja alapján.

[12] Az alperes érdemi ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Vitatta a károsultak kártérítési igényének jogalapját képező kárfelelősség fennálltát, annak bizonyítottságát, és a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű iroda megbízottja részére teljesített kifizetések jogalapját, továbbá az egyes kártérítési tételek összegének bizonyítottságát. Kérte személy neve3 gépkocsivezető tanúkénti meghallgatását, továbbá a felmerült kár indokoltságának megállapítására igazságügyi szakértő kirendelését. Ellenkérelmét utóbb akként módosította, hogy a felperes által becsatolt bizonyítékokra tekintettel a gépjárművezetője kárfelelősségének fennálltát már nem vitatta. Hivatkozása szerint azonban a felperes

felszámította azt a kárösszeget is megtérítési igényében, amely a sérült gépjármű CASCO biztosítása alapján már máshonnan megtérült. Ekként továbbra is fenntartotta a felmerült kárösszegszerűségének kérdésességével kapcsolatos álláspontját, kiegészítve azt a ország nevei egészségbiztosító által a baleset sérültjeit kezelő kórházak, gyógyintézetek kezelési költség számláinak, és a kifizetés jogalapját és összeagszerűségét igazoló okiratok beszerzésére irányuló igényével.

[13] Vitatta az ügyben a magyar bíróság joghatóságát is, kérte az Igazságügyi Minisztérium megkeresését a joghatóság tisztázása érdekében, utalva a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. (a továbbiakban Nmjtvr.) 33. § és 34. §-ában foglaltakra. Külön kitért a 34. § (1) bekezdésére, amely kimondja, arra nézve, hogy a károkozó magatartás közlekedési vagy más biztonsági szabály megsértésével valósult meg, a károkozó magatartás helyének joga az irányadó. Ezek alapján állította, hogy a balesetért való felelősséget megállapító baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű bírósági határozat miatt a felelősség kérdésében a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jogot kell alkalmazni. Kifogásolta, hogy a felperes ennek ellenére nem jelölte meg azokat a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jogszabályokat, amelyek alapján a károkozásért az alperes helytállni köteles. Utalt arra is, amennyiben a felperes igényét a magyar jogszabályok alapján terjeszti elő vele szemben, úgy valamennyi, a kár bizonyítására vonatkozó, magyar jogszabály szerinti kimentési lehetőséggel élni kíván.

[14] A Pp. 265. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozással állította, hogy a felperes az általa kielégített kárigény jogalapját a felelősség és az okozati összefüggés tekintetében sem igazolta.

A perben korábban hozott bírósági döntések, valamint felek nyilatkozat-kiegészítései

[15] A bíróság a 15.G.20.670/2018/21. számú ítéletével az alperest a kereset szerint marasztalta. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla a Gf.I.30.231/2019/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[16] A felperes a megismételt eljárásban a keresetét fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a Kgfb. tv. 13. § (2) bekezdése alapján, ha a biztosított a kárt más tagállam területén okozta, vagy a zöldkártya rendszer azon országainak területén, amelyek nemzeti irodájával a magyar nemzeti iroda megállapodást kötött, a biztosító helytállási kötelezettségének mértéke a káresemény helye szerinti ország gépjármű-felelősségbiztosítási jogszabályai szerint áll fenn, ez azonban nem jelenti azt, hogy a károkozó gépjármű üzemeltetőjének bírósága joghatósággal rendelkezik a káresemény helye szerinti ország jogszabályainak alkalmazására, mert azt nemzetközi szerződések rendezik. A Kgfb.tv. 3. § (1) bekezdése határozza meg, hogy a felperes által hivatkozott belső szabályzatot mit kell érteni, e tekintetben a bizottság 2003. július 28-i, a 72/166/EGK tanácsi irányelvnek a gépjármű-felelősségbiztosítás ellenőrzésére vonatkozó alkalmazásáról szóló 2003/564/ EK határozata függelékében a nemzeti irodák egymás közötti kapcsolatait rendező szabályzatot határozott meg. Magyarországon a Nemzeti Iroda a felperes (felperes) szervezetén belül működik, a Nemzeti Iroda pedig a Belső Szabályzat 3. cikke, az 5. cikk 1. bekezdése, és a 6. cikk 1. bekezdése alapján járt el. A

felperes jogi álláspontja szerint a hivatkozott jogszabályokból következően az A... GmbH kifizetései a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű nemzeti jognak megfelelően kerültek kivizsgálásra, sem a felperes, sem pedig a magyar bíróság a Kgf. tv. 13. § (2) bekezdéséből következően nem rendelkezik joghatósággal arra, hogy a káresemény helye szerinti, azaz a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű felelősségbiztosítási jogszabályok alapján felülvizsgálja az A... GmbH kifizetéseit. Amennyiben az alperes a kifizetéseket vitatja, úgy a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű Nemzeti Irodával szemben baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű bíróság előtt kell pert indítania. Emellett felperes előadta, az alperes, mint üzemeltető a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jogszabályok rendelkezései alapján a károsultnak okozott kár megtérítéséért felelősséggel tartozik, ezért a már ténylegesen kifizetett kártérítési összegek megfizetésére köteles.

[17] Az alperes a megismételt eljárás során jogi érvelését kiegészítette azzal, hogy az orvosi ellátási költség után két helyen is szereplő TB regressz megjegyzésből nem lehet megállapítani, hogy a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű egészségbiztosító milyen mértékben és kire jogosult áthárítani az általa fedezett orvosi kezelési költségeket. Előadása szerint a felelősségi jog alapvető szabálya szerint az elsődlegesen helytállni köteles biztosítót az általa megtérített kár mértékéig megtérítési igény a károkozóval szemben illeti meg, az alperes azonban nem károkozó, hanem a gépjármű üzemeltetője, ezért a más biztosítással fedezett kifizetések megtérítésére, mint üzemeltető nem köteles kivéve, ha a felperes igazolja a kifizetés ténye mellett annak jogalapját is. A CASCO biztosítással összefüggésben kifejtette, a felperes által csatolt elszámolás nem ad választ arra, hogy miért az alperesnek, mint üzemeltetőnek és nem a károkozónak kell megfizetnie a CASCO biztosító által megtérített kárért, holott a magyar jog szerint a biztosítót az általa megtérített kár mértékéig megtérítési igény csak a károkozóval szemben illeti meg. Az alperes a Kgf. tv. 13. § (2) bekezdéséből kiindulva a káresemény helye szerinti ország gépjármű-felelősségbiztosítási jogszabályai szerint köteles helytállni, és kizárólag ennek erejéig követelhet megtérítést az alperestől, ezért tisztázni kell azt, hogy a CASCO biztosítás alapján kifizetett összegért, amely nem a károsult kára, az alperes milyen jogszabályi rendelkezések alapján tartozik megtérítéssel. Továbbra is vitatta az I-IV. részösszegek alapjául szolgáló elszámolások egyes költségelemeit, ezért a szakértői bizonyítás iránti indítványát fenntartotta.

[18] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével a kereseti kérelem szerint 32 705 946 forint és járulékai erejéig marasztalta a felperes javára az alperest. Kötelezte továbbá 150 000 forint elsőfokú, 100 000 forint másodfokú perköltség megfizetésére, valamint rendelkezett a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére kötelezésről is.

[19] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.004/2021/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét másodszor is hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az alperes másodfokú eljárási költségét 25 000 forintban határozta meg. Megállapította, hogy a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték összege 2 500 000 forint.

[20] Az ítéltábla lényeges eljárási szabálysértésnek minősítette, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi bizonyítási indítványokat figyelmen kívül hagyva hozta meg ítéletét és nem tett intézkedéseket a szakértői bizonyítás lefolytatása érdekében. A hatályon kívül

helyező végzésben kifejtett álláspont szerint a különleges szakértelem nemcsak a biztosítási kárszakértést igénylő szakkérdések vizsgálatához kell, hanem az általános jogcím megjelölésű bekérések miatt fizetett előlegek költség számlákkal való összevezetése is szakkérdésként merül fel. Ki kell mutatni, hogy az egyes előlegeket pontosan mely költségek fedezésére fordították, ez teljes körű könyvszakértői ellenőrző elszámolást feltételez, mely baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű nyelvű számlák megvizsgálását, és beazonosító értelmezését is magában hordozza. A bíróságnak az alperesi érdekkörbe tartozó bizonyítási kötelezettségből kiindulva, a megismételt eljárásban a szakértői bizonyítás kapcsán kellett intézkedéseket tennie.

[21] Az újból megismételt eljárás során az alperes a megtérítési igény jogalapjára vonatkozóan akként nyilatkozott, hogy a felperes a balesettel okozati összefüggésben indokoltan felmerült és általa kifizetett igények megtérítésére jogszerűen tart igényt. A megismételt eljárásban már nem vonta kétségbe, hogy közvetlenül a károsultak, az ellátásukban részt vett harmadik személyek, továbbá az egészségbiztosító illetőleg a CASCO biztosító részére indokoltan megfizetett összegek megtérítését a felperes jogszerűen követeli, az alperes már csak azt vitatta, hogy a megtérítési igényként érvényesített valamennyi kártétel okozati összefüggésben áll a bekövetkezett balesettel és ennek okán minden kifizetés indokolt volt (3.G.20.385/2021/15. számú jegyzőkönyv 1. oldal utolsó bekezdés, 2. oldal első bekezdés). Az alperes a bíróság felhívására a felperes által érvényesített megtérítési igény egyes tételeire vonatkozóan tényállítást és jogállítást tett, továbbá a még vitatottakra nézve szakértői bizonyítást is indítványozott.

[22] A bíróság a 2021. április 29. napján megtartott tárgyaláson részletesen meghallgatta az alperesi jogi képviselőt, valamennyi tétel vonatkozásában nyilatkoztatta arra nézve, hogy alperes mely résztételeket ismer el, illetve melyeket vitat, majd a perbeli jogvitával még érintett költség felszámításokra vonatkozó szakértői bizonyítás szükségességéről, valamint a várható szakértői bizonyítás terjedelméről és költségeiről is tájékoztatta az alperest. Mindezek alapján a várhatóan kiterjedt, több szakterületet is érintő szakértői bizonyításra tekintettel végül 1 300 000 forint szakértői díjelőleg letétbe helyezésére adott ki felhívást, figyelmeztetve alperest, hogy a megadott határidő eredménytelen eltelte esetén a bizonyítási indítvány mellőzésével a rendelkezésre álló adatok alapján fog dönteni (Kecskeméti Törvényszék 3.G.20.385/2021/15. számú jegyzőkönyv 4-5. oldal, továbbiakban: 15. számú jegyzőkönyv).

[23] A bíróság az alperes szakértői díjelőlegezés alóli mentesülés iránt ezt követően előterjesztett költségfeljegyzési kérelmét 3.G.20.385/2021/6. számú végzésével elutasította, melyet az alperesi fellebbezés folytán eljáró ítéltábla Gpkf.III.30.085/2021/2. számú végzésével helybenhagyott. A per ezen szakaszában a felperes további magyar fordítással ellátott iratanyagot csatolt, mely a balesettel okozati összefüggésben felmerült, levelezéseket, kimutatásokat, számlákat és fizetési felszólításokat, valamint fényképeket tartalmazta. A bíróság egy további folytatólagos tárgyalást tartott, majd a 2021. július 13. napjára halasztott tárgyaláson 30. sorszám alatti jegyzőkönyvben rögzítette, hogy az előzetes bejelentés alapján tárgyalásról távol maradó alperes részéről a határidő eltelte ellenére szakértői díjelőleg letétbe helyezésére nem került sor. A bíróság jegyzőkönyvben rögzítette, hogy erre tekintettel a Pp. 276. § (4) bekezdés b) pontja alapján a szakértői bizonyítást mellőzi. A felperesi képviselő a tárgyaláson előadta, a perben érvényesített és kifizetett összegben felül a külföldi iroda tájékoztatása szerint időközben még több mint 19 millió forint további megtérítendő költség

merült fel, a végleges elszámolás a jövőben fog megtörténni. A bíróság ezt követően a tárgyalást berekesztette és ítéletet hozott.

Az elsőfokú bíróság jelen másodfokú eljárásban felülbírált ítélete

[24] A bíróság elsőfokú ítéletével a kereseti kérelem szerint 32 705 946 forint és járulékai erejéig marasztalta felperes javára alperest. Kötelezte továbbá 1 404 687 forint elsőfokú, valamint 100 000 forint másodfokú perköltség megfizetésére, valamint a le nem rótt elsőfokú és fellebbezési illeték teljes mértékű megtérítésére, külön felhívás alapján.

[25] A bíróság ítéletének indokolásában elsődlegesen rögzítette, az Nmjtvr. 54. § (1) bekezdése alapján magyar bíróság joghatósággal rendelkezik az eljárásra egyéb jogszabályi kizáró ok hiányában. Idézte a Kgfb. tv. 35. § (2) bekezdését, valamint 36. § (8) bekezdés a) pontját, melyek a felperes megtérítési igényének jogalapját teremtik meg az alperessel szemben. Az alkalmazandó baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jog rendelkezéseiről a bíróság tájékozódott, azt felperestől magyar fordításban szerezte be, mely eljárást az ítéltábla korábbi végzésében szabályszerűnek minősített. A bíróság ezt felhasználva a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű Polgári Törvénykönyv (BGB) 823. § (1) bekezdés, valamint a Közúti közlekedési törvény (StVG) 7. § (1) bekezdését jelölte meg az alperes kártérítési helytállási kötelezettségének jogalapjaként.

[26] A bíróság elfogadta, hogy a felperes kifizetései megtörténtét okirati bizonyítékokkal igazolta, továbbá azt is, hogy az egyes költségtételek alapjául szolgáló okiratokat az A... GmbH megbízott biztosítási ügynök a felperes részére megküldte. Azok ellenőrző vizsgálata megtörtént és a károsultaknál ténylegesen felmerült költségek ezek alapján kerültek a felperes által a külföldi partner felé megtérítésre. A bizonyítási érdek mindezek nyomán az alperesre fordult át azon kártételek esetében, melyeket továbbra is vitatott. A bíróság ítéletének indokolásában ezt követően levezette a I-IV. részszámlákhoz kapcsolódó követelési tételeket, melyekből az alperes által a per utolsó szakaszában már nem vitatottakat elkülönítette. A vitatottakkal kapcsolatban megállapította, azok szakértői bizonyítást igényeltek volna, mely alperesi érdekkörbe tartozott. Az alperes azonban a bíróság felhívása ellenére a szakértői díjat nem előlegezte meg, ezért a Pp. 276. § (4) bekezdés b) pontja alapján a szakértői bizonyítás lefolytatására nem került sor. A bizonyítás elmaradását a Pp. 265. § (1) bekezdését alkalmazva, az alperes terhére értékelte. A bíróság összegzésként megállapította, a felperes megtérítési igénye egyes tételeinek jogalapját, összecszerúságát és a kifizetések megtörténtét egyaránt bizonyította. Az alperes ellenbizonyítása nem vezetett eredményre, ezért a felperes Kgfb. tv. 36. § (8) bekezdés a) pontja alapján a kárt okozó gépjármű üzemeltetőjével, vagyis alperessel szemben jogszerűen követelt megtérítést, melynek összegét a bíróság a megalapozottnak talált kereseti kérelemmel egyezően határozott meg a négy részszámla alapján.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[27] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, a felperes valamennyi felmerült perköltségben való marasztalása mellett.

[28] Az alperes az I. számú részösszeg egy tételeként személy neve² személyi sérülésére előlegként kifizetett 5.000 Euró esetében a jogcímet tisztázatlannak minősítette, tekintve, hogy az előleg-bekérőben személyi sérülésre vonatkozó előleg volt a jogalap feltüntetése, míg a számlarészletező alapján az állapítható meg, hogy az „fájdalomdíjként” került kifizetésre. Ugyanezen aggályát a személy neve¹ részére kifizetett 5.000 Euróra vonatkozóan is fenntartotta.

[29] Jogalapját tekintve tisztázatlannak minősítette személy neve⁴ részére kifizetett 200 Eurós útiköltség-átalány összeget is, a sérültek hozzátartozója utazási költségtérítésének kifizetése alperes fellebbezési álláspontja szerint nem megalapozott. Megjegyezte, a fenti tételek mellett általánosságban is vitatja az I. számú részösszeghez kapcsolódó kifizetések indokoltságát, mivel a felperes által csatolt elszámolások nem tartalmazzák a baleseti sérültek kórházi kezelésének költségeit fedező külföldi egészségbiztosító által nyújtott szolgáltatásokat és azok levezetését. Hiányolta annak tisztázását, hogy a sérültek gyógykezelési költségeiből milyen összeget fizetett ki az egészségbiztosító és melyek a biztosítással nem fedezett orvosi kezelési költségek, nem állapítható meg ezáltal, hogy a külföldi egészségbiztosító pontosan milyen összeg erejéig hárította át az általa fedezett gyógykezelési költségeket a külföldi nemzeti irodán keresztül a felperesre. Hiányolta az itt feltüntetett 1.530 Eurós kezelési költség tételes levezetését is, állítva, hogy nem tisztázott, milyen költségelemre történt meg ennek elszámolása.

[30] A II. számú elszámolási részösszeg kapcsán érvényesített felperesi követelés tekintetében előadta, a gépjárműkár összegének megalapozottsága nem bizonyított. Az alperesi álláspont szerint a CASCO biztosítással fedezett kifizetések nem vonhatók a megtérítési igény körébe, ilyen kárrendezés esetén a felelősségbiztosítónak kizárólag a károsult részére meg nem térített önrész erejéig kell helyt állnia. A felperes azonban a perben nem igazolta, hogy a CASCO biztosítással fedezett teljes kár megtérítését milyen jogalapon követeli az alperestől.

[31] A III. részösszeg alapján perben érvényesített felperesi követelések közül személy neve¹ baleseti sérült kórházi kezelési költségeire az egészségbiztosító által nyújtott fedezeti szolgáltatások kimutatását hiányolta. Álláspontja szerint nem tisztázott, hogy a sérült gyógykezelési költségeiből milyen összeget fizetett ki az egészségbiztosító és melyek az azzal nem fedezett orvosi kezelési költségek. Így nem állapítható meg, hogy a külföldi egészségbiztosító milyen összeg erejéig hárította át az általa fedezett gyógykezelési költségeket a külföldi irodán keresztül a felperesre. Alperesi álláspont szerint nem megalapozott személy neve¹ részére az egyes részösszeg kifizetésénél személyi sérülésére hivatkozva előlegként 5.000 Euró összeg sérelemdíjra történő utólagos elszámolása. Emellett e körben is hiányolta a kezelési költség tételes levezetését, illetve azt, hogy milyen költségelemekre történt az előleg végleges elszámolása.

[32] A IV. részösszeg alapján érvényesített felperesi követelések körében is általánosságban vitatta a kapcsolódó kifizetések indokoltságát, azt, hogy az egészségbiztosító

mely összeget fizetett ki, illetve melyek a biztosítással nem fedezett orvosi kezelési költségek. Megjegyezte, a fenti körben bizonyításra szoruló tények jelentős részben okirati bizonyítást igényelnek, nem is tartoznak szakértői kompetenciába. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői költségelőlegezésre kizárólag az alperest hívta fel és annak ellenére, hogy erre nem volt pénzügyi lehetősége, nem biztosított részére költségfeljegyzési jogot. Ez irányú kérelme jogerősen elutasításra került, ez nem tette lehetővé a szakértői bizonyítás lefolytatását. Az elsőfokú bíróság ítélete azért sérelmes számára, mert a kereset jogalapját és összecszerúságát illetően szakértői kompetenciába nem tartozó bizonyítást kívánt a bíróság lefolytatni szakértő bevonásával, továbbá nem tette lehetővé a szakértői költségek felek közötti méltányos megosztását. A bizonyítatlan kereseti követelések tekintetében is az alperesre hárította a bizonyítás eredménytelenségének következményét. A helytelenül lefolytatott bizonyítási eljárás miatt kérte a Pp. 369. § (3) bekezdése szerinti felülbírálati jogkör alkalmazását.

[33] A fellebbezésre vonatkozóan a felperes ellenkérelmet, észrevételt nem tett.

Az ítéltábla döntésének indokai

[34] A fellebbezés nem alapos.

[35] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá, hogy a felülbírálat jogkörei közül melynek vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól. Hivatalból kell ugyanakkor vizsgálni azt, hogy a fél fellebbezésében a Pp. által megengedett kérelmeket terjeszt-e elő.

[36] A fenti elbírálási szempontokból kiindulva az ítéltábla nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy a Kecskeméti Törvényszék megismételt eljárásban tartott tárgyalásán, a 3.G.20.385/2021/15. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozataival, az alperes több felperesi követelés tárgyát képező részösszeg vonatkozásában nem vitató vagy kifejezetten elismerő nyilatkozatot tett. Észlelte továbbá az ítéltábla, hogy ennek ellenére a fellebbezés több ilyen korábban elismert vagy nem vitatott követelésrészre is kiterjedt, a fellebbezésben az alperes ezeket újra vitatottá kívánta tenni. Az alperes e hivatkozásai azonban ellenkérelem-változtatásnak minősülnek a Pp. 7. § (1) bekezdés 4. pont b) alpontjára figyelemmel. Ezúton ugyanis a korábban az egyes keresetrészeket nem vitató, illetve elismerő nyilatkozatait visszavonta, az érintett követelési tételekre vonatkozó, nem vitató jogállását megváltoztatva, azokat utóbb újból vitatni kívánta a másodfokú eljárásban.

[37] Az ellenkérelem-változtatás szigorú korlátait – a per koncentráció elvének érvényesítése érdekében – a másodfokú eljárásra nézve, a Pp. 373. § (1) bekezdés főszabálya rögzíti, mely szerint a fellebbezésben a másodfokú eljárás során az ellenkérelmet

megváltoztatni nem lehet, utólagos bizonyításnak nincs helye. Ez alól kivételt a (2)-(5) bekezdések tartalmaznak, melyek közül az ellenkérelem-változtatás megengedhetőségét a (2) bekezdés akként szabályozza, hogy erre csak akkor van lehetőség, ha a fél olyan tényre hivatkozik, amely önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén az rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezett volna. Ilyen körülményre hivatkozást azonban a fellebbezés egyáltalán nem tartalmaz, a főszabály alól mentesítő egyedi okot, tényt nem hozott fel az alperes, mely lehetővé tenné a korábban már elismert, illetve nem vitatott követelési tételek újbóli vitatását a másodfokú eljárásban. Nem merül fel a Pp. 373. § (4) bekezdés kivételt képező szabálya sem, az elsőfokú bíróság a felekkel előzetesen közölte valamennyi olyan tényt, jogszabályértelmezést, melyet a perrendtartás előír, így ezen kivételes eset alkalmazására sincs lehetőség az alperes által fellebbezésben előadni kívánt ellenkérelem-változtatás megengedése érdekében. Az ítéltábla ezért az alperes nem megengedett ellenkérelem-változtatását a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján elutasította. Erről nem külön végzéssel rendelkezett, mivel a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el és az ellenkérelem-változtatás elutasításához a felek részéről eljárásbeli jogosultságok nem kapcsolódnak. E rendelkezéssel szemben fellebbezésnek helye nincs, azonban a fenti tartalommal indokolási kötelezettségének az ítéltábla eleget tett.

[38] A kifejtettek folytán másodfokú érdemi felülbírálat tárgyát – az elsőfokú eljárásban tett alperesi elismerő, illetve nem vitató nyilatkozatok megváltoztatásának tilalmára tekintettel – nem képezheti:

- Az I. számú részszámla esetében: 200 Euró utazási költség, mely a sérültek hozzátartozója oldalán merült fel (15. számú jegyzőkönyv 2. oldal 5. bekezdés), 1.530 Euró kezelési költség (15. számú jegyzőkönyv 2. oldal 5. bekezdés utolsó mondat).

- A II. részszámlából: 51,29 Euró rendőrségi iratmásolási költség és 766,76 Euró költségátalány (15. számú jegyzőkönyv 2. oldal 8. bekezdés).

- A III. részszámla kapcsán: 226,88 Euró balesettel okozati összefüggésben felmerült költség, 1203,24 Euró kezelési költség (15. számú jegyzőkönyv 3. oldal 4. bekezdés).

- A IV. részszámla kapcsán: a 22.947,9 Euró kórházi kezelési költségen túl, valamennyi további elismert költségét (15. számú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdés).

[39] A tételesen felsorolt fenti felperesi követelések tehát az alperesi elismerésre tekintettel Pp. 373. § (2), illetve (4) bekezdés kivétel-szabályainak fennállta hiányában utóbb fellebbezés tárgyává már nem tehetők, azok érdemi felülbírálatára a másodfokú eljárásban nem kerülhetett sor.

[40] A fellebbezéssel érintett további követelések érdemi másodfokú felülbírálata során az ítéltábla a követelés jogalapja, a külföldi elem folytán alkalmazandó jog és az ennek beszerzésére tett elsőfokú bírói intézkedések szabályszerűségét megállapítva továbbra is hangsúlyozza, a megtérítési igény háttérszabályát a Ptk. 6:468. § (1) bekezdése tartalmazza, mely szerint a biztosítót az általa megtérített kár mértékéig megtérítési igény illeti meg a

károkozóval szemben. A kártalanítási számla kezelője – jelen esetben a felperesi biztosító szövetség – a törvény által meghatározott személyekkel szemben érvényesíthet megtérítési igényt az esetben, ha a kötelező gépjárműfelelősség-biztosítás hiányában a károsult követelését ő teljesítette (BH2017. 229 szám alatt közzétett eseti döntés).

[41] Az új Ptk. hatályos szabályozása szerint a biztosítónak a károsulttal szemben érvényesíthető igénye (regressz igény) nem minősül törvényi engedménynek, a biztosítónak az ügyfél részére történő teljesítéssel önálló, saját jogalapon keletkezik megtérítési igénye a károkozóval szemben. A biztosító valójában nem kártérítést fizet a károkozó helyett, hanem a biztosítási szerződésből fakadó kötelezettségét teljesíti az ügyfél felé, ezért van szükség arra, hogy a Ptk. a biztosító számára külön nevesítse a regressz igényt, mint egyedi jogalapot. A biztosító e megtérítési igényének jogpolitikai oka az, hogy a károkozó ne kerüljön kedvezőbb helyzetbe azzal, hogy a káron szerzés tilalmából kifolyólag a károsult a károkozóval szemben csak a biztosító által kifizetett összeget meghaladó kárát érvényesítheti. Emellett a károkozó sem kerülhet kedvezőtlenebb helyzetbe azáltal, hogy a károsult rendelkezett biztosítással. A biztosító ezért nem érvényesíthet megtérítési igényt olyan károk tekintetében, amelyeket ugyan megtérített és a károkozó magatartásnak a következményei, de azokért a károkozó egyébként nem felelne a károsulttal szemben (Nagykommentár Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv., szerkesztette: Vékás Lajos/Gárdos Péter, Ptk. 6:468. § (1), (2) bekezdéshez fűzött kommentár a megtérítési igénnyel kapcsolatban).

[42] A felperesi igényérvényesítés jogalapja és annak fentiekben kijelölt keretei között kellett tehát a bíróságnak jelen perben vizsgálnia a kereset megalapozottságát. Nem hagyható azonban figyelmen kívül a külföldi elem a tényállásban, nevezetesen, hogy a károkozás ország nevében történt, a károsultak baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű állampolgárok, akik részére a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű felelősségbiztosító nyújtott kártérítést az A... GmbH megbízott ügynökön keresztül, mely közvetítő cég a felperesi biztosító szövetséggel állt közvetlen elszámolási viszonyban. A baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű Nemzeti Iroda, illetőleg megbízottja a károsultak felé kifizetéseiket a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jog alapján teljesítette, a helytállási kötelezettség mértékére ezért a Kgfbtv. 13. § (2) bekezdése alapján a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jog szabályai irányadók. Ezzel kapcsolatban helyesen hivatkoztak a peres felek az Európai Parlament és Tanács 864/2007/EK rendelet (Róma II. rendelet) 4. cikk (1), (2) bekezdésére is. Az elsőfokú bíróságnak az általa nem ismert baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jog felől a perben hivatalból kellett tájékozódnia, az Nmjtvr. 5. § (1) bekezdése szerint erre szükség esetén szakértői véleményt is be lehet szerezni, a (2) bekezdés értelmében a bíróság megkeresésére az igazságügyért felelős miniszter pedig felvilágosítást ad.

[43] Az alperes korábbi fellebbezésében még lényeges eljárási szabálysértésként rótta fel az elsőfokú bíróságnak, hogy az Nmjtvr. 5. § (1) és (2) bekezdésében biztosított lehetőségeket nem vette igénybe, és közvetlenül a felperestől szerezte be egyszerű fordításban az irányadó baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jogszabályi rendelkezéseket. Az Nmjtvr. 5. § (1) bekezdés 2. fordulata azonban biztosítja a bíróság számára, hogy a fél által előterjesztett bizonyítékokat is figyelembe vehesse. A jelen esetben e szerint járt el a bíróság. A szakértői vélemény beszerzése vagy az igazságügyért felelős miniszter megkeresése felvilágosítás céljából, nem jogszabályi kötelezettsége a bíróságnak a külföldi jog felől történő hivatalbóli tájékozódás során. A Kúria Gfv.VII.30.248/2015/10. számú ítéletéről szóló tájékoztató szerint nem szükséges szakértő igénybevétele, ha a külföldi jog

tartalma hivatalból beszerzett tájékoztatás alapján kellő bizonyossággal megállapítható. A magyar polgári joghoz hasonló, az ugyancsak kontinentális típusú jogrendszerbe tartozó baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű polgári jog esetében lehetséges volt szakértő nélkül is a külföldi jog tartalmának kellő bizonyosságú megállapítása.

[44] Egy további eseti döntés azt a bírói gyakorlatot mutatja, mely nem feltétlenül követeli meg a külföldi jog tartalmának hiteles fordítással történő tisztázását sem. A bíróság nem hiteles fordítás alapján is megállapíthatja az alkalmazandó külföldi jog tartalmát, ha kétsége nem merül fel (BDT2016. 3562 szám alatt közzétett eseti döntés). Lényeges eljárási szabálysértés nem történt tehát, amikor nem hiteles fordításban a felperestől szerezte be a bíróság az irányadó baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jogszabályi rendelkezéseket, különös tekintettel a gépjárműfelelősség-biztosítás ellenőrzésére vonatkozó 72/166. EKG tanácsi irányelv 3. cikk (4) bekezdésére is. Ebből az ítéltábla kiemelendőnek tekinti, hogy az ún. Nemzeti Iroda – jelen esetben felperes – kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a baleset helyszíne szerinti országban alkalmazandó jogszabályok értelmezésével kapcsolatos minden kérdésben – még akkor is, ha az egy másik országban érvényes jogi rendelkezésekre vonatkozik –, valamint a kártérítési igény rendezésében. A hivatkozott irányelv tehát a kárrendezésben résztvevő biztosító iroda jogszabály-értelmezését teszi elsődlegesen irányadónak. A bíróság ezt mérlegelheti, és akkor fogadhatja el, ha efelől aggálya nem merül fel. A jelen esetben ez történt, az elsőfokú bíróság mindezekből következően szabályszerű eljárás útján szerezte be, és állapította meg azt a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jogot, mely a biztosító helytállási kötelezettségének mértékére vonatkozóan alkalmazandó.

[45] A perben feltárt baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű jogszabályi háttér alapján helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a követelés jogalapját képező baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű polgári törvénykönyv (BGB.) 823. § (1) bekezdés, valamint a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű közúti közlekedési törvény (StVG.) 7. § (1) bekezdésére, melyek egyaránt az alperes, mint károkozó gépjármű-üzembentartójának kárfelelősségét rögzítik. Emellett az alperes által szintén vitatott CASCO és társadalombiztosítási kifizetésekre vonatkozó igényérvényesítés jogalapját is a baleset helyszínének országa szerinti nemzetiségű törvények szabályozzák. A Biztosítási szerződésekről szóló törvény (VVG.) 86. § (1) bekezdése szerint amennyiben a biztosítottat megtérítési igény illeti meg egy harmadik féllel szemben, ez az igény átszáll a biztosítóra, amennyiben a biztosító megtéríti a kárt. A Szociális törvénykönyv X. könyve (SGB. X) 116. § (1) bekezdése értelmében egyéb törvényi előírásokon alapuló kártérítési igény átszáll a biztosító intézményre, amennyiben az intézmény a káresemény alapján olyan szociális ellátást köteles nyújtani, mely azonos fajta kár megszüntetését szolgálja és ugyanarra az az időszakra vonatkozik, mint a károkozó által nyújtandó kártérítés (3.G.20.578/2020/5. számú beadvány mellékletei). Ezen túlmenően a jelen esetben speciális jogalapú [Ptk. 6:468. § (1) bekezdés] megtérítési perről van szó, melyben a kártalanítása számla kezelője a gépjármű-balesetet szenvedett károsultnak külföldi biztosítás közvetítő útján térítette meg a felelősségbiztosítási szerződéssel nem rendelkező üzembeartó által okozott kárt. Ennek megfelelően a károkozóval szemben a felmerült költségei megtérítése iránt követeléssel fenti jogalapon léphetett fel. A bírói gyakorlat szerint e speciális megtérítési jogalapon történő igényérvényesítés során elegendő azt igazolnia, hogy megvizsgálta, ellenőrizte a károsult igényének alaposságát. Ezen perbeli kötelezettségének a felperes teljes körűen eleget tett, a külföldi biztosítás közvetítővel történő elszámolása teljes dokumentációját magyar fordítással

csatolta. Nyilatkozata szerint annak szakszerű átvizsgálása megtörtént, a károsultakkal kapcsolatban felmerült költségeket ez alapján térítette meg a külföldi partner felé.

[46] A bizonyítási érdek mindezek folytán már az alperesre fordult át, neki kell bizonyítania, hogy a kifizetett kártérítés valamely tétele szükségtelen vagy eltúlzott volt (BDT2015. 3344, valamint BDT2011. 2598 szám alatt közzétett eseti döntések). A követelési tételek, melyek a másodfokú eljárásban érdemi vizsgálat tárgyát képezhetik azok, amelyeket az elsőfokú eljárásban is az alperes még vitatás tárgyává tett.

[47] Ezek közül az I. és a III. számú részszámlához kapcsolódóan Sarah és személy nevelésében 5.000-5.000 Euró személyi sérülés előleg elszámolását tette továbbra is kérdésessé az alperes. E két kifizetés jogcímét illetően lényeges, hogy előleg összeg volt, melyet utóbb kellett elszámolni, erre nézve pedig már végleges jogcím megjelölést is tartalmaz a számlarészletező. E tekintetben az okirati bizonyítékok könyvszakértői átvizsgálása lett volna indokolt annak érdekében, hogy az előlegösszegek beszámítása a végelszámolásban, hogy jelenik meg. Megjegyzendő, hogy ezzel kapcsolatban nemcsak az elsőfokú bíróság, hanem már a Szegedi Ítéltábla korábbi hatályon kívül helyező végzése is adott iránymutatást.

[48] Biztosítási kárszakértő, illetve a gépjármű-értékbecslés kapcsán kompetenciával rendelkező szakértő bevonása a további II. számú részösszeghez kapcsolódó 5.111,71 Eurós alperes által kétségbe vont kártételhez lett volna elengedhetetlen a gépjárműkár kapcsán kifizetett összeg szükségszerű felmerülésének ellenőrzése érdekében.

[49] A IV. részösszeghez kapcsolódó, még vitatott 22.947,90 Euró kórházi kezelési költség szakértői ellenőrzése pedig, amint arra az elsőfokú bíróság tájékoztatása is kitért (15. számú jegyzőkönyv 4. oldal) orvosszakértői bizonyítás körébe tartozó elem.

[50] Azon fellebbezési hivatkozás, mely szerint az okirati bizonyítékok is elegendők, azok megfelelően alátámasztják az alperes érdemi ellenkérelmében foglaltakat, nem helytálló. A szakértői bizonyítás három felmerült szakkérdés vonatkozásában is szükséges lett volna az alperesi álláspont alátámasztására. Ezzel kapcsolatban az alperes maga is elfogadólag nyilatkozott még az elsőfokú eljárásban, és a gépjármű-kárral kapcsolatos szakkérdés, illetve a kórházi kezelési költségekkel kapcsolatban felmerült orvosszakértői szakkérdések vonatkozásában kifejezetten indítványozta a szakértői bizonyítást (15. számú jegyzőkönyv 2. oldal 7. bekezdés utolsó mondat, 4. oldal 2. bekezdés 2. mondat).

[51] Mindezen kiterjedt szakértői bizonyítás a fentiekben kifejtettekre tekintettel kizárólag alperesi érdekkörbe tartozott, ezért a fellebbezésben felvetett azon lehetőség nem volt alkalmazható, hogy a felek között valamilyen méltányos módon megosztásra kerüljön a szakértői díjelőlegezés terhe. Ez alóli mentesülés céljából előterjesztett költségfeljegyzési kérelem jogerős elutasítására tekintettel teljes egészében tehát az alperes volt köteles az általa kifogásolt tételekhez kapcsolódó szakértői bizonyítás lefolytatása érdekében a díjelőlegezésre [Pp. 265. § (1) bekezdés].

[52] Az alperes az elsőfokú eljárás során részletes tájékoztatást kapott erről és megfelelő határidővel a költségelőlegezésre a bíróság fel is hívta, ennek ellenére a határidő lejártát követően sem tett eleget előlegezési kötelezettségének, ezért helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, mikor a Pp. 276. § (4) bekezdés b) pontja alapján mellőzte a szakértői bizonyítás elrendelését. A bizonyítás eredménytelenségéből az következik, hogy a fellebbezésben még vitatható költségtételek tekintetében nem nyert bizonyítást, hogy azok felszámítása túlzott, vagy szükségtelen lett volna, így azok megtérítésére a felperes jogszerűen tarthat igényt. A bizonyítás elmaradásának következményét a Pp. 265. § (1) bekezdés alapján az alperesnek kell viselnie.

[53] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta, figyelemmel az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárással kapcsolatos szabályszerű eljárására és a bizonyítékok helytálló mérlegelésére.

[54] A felperes az alperesi fellebbezésre észrevételt nem tett, költségfelszámítást nem csatolt, ezért az ítéltábla részére másodfokú eljárási költséget nem állapított meg [Pp. 81. § (5) bekezdés, 82. § (3) bekezdés].

[55] A korábbi elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése miatt a jelen megismételt eljárásban az alperes a fellebbezési illeték ismételt megfizetése alól az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 51. § (1) bekezdése alapján mentesül, ezért az ítéltábla fellebbezési illetékről sem rendelkezett.

Szeged, 2021. november 30.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró